

Aguilfrán, 20 Dic. 1914.

Fr. Don J. Cabot y Rovira
y muy distinguida familia,
Barcelona.

Muy distinguido y estimado
señor y amigo nuestro,
aun en medio de los grandes,
aunque honrosos, tribulaciones que
atravesamos, nos ha afligido en
el alma la tristísima nueva
que nos envía V. de la prematura
muerte de su hijo, único si no
me equivoco, Don María. Dispén-
seme V. de las frases de consuelo que

tan levatos y rauxlos, parecen
a los padres, cuyo verdadero
consuelo son las lágrimas, y
bástele saber que es muy since-
ra la aflicción de sus amigos,
a quienes la gran rosecha de
la Muerte ha hecho familiar el
sumirse en el dolor ajeno, que
cada instante puede volverse
propio, y devotos

S. S. 9. S. m. b.

Iberardo Vogel y esposa
María.

Contestada
17 por 1915.

(1)

Aguasgrán, 21 Mayo 1915.

Sr. Don Joaquín Cabot y Roira,
Diputado provincial,
Barcelona.

Distinguidísimo señor y amigo nuestro,
vengo a ofrecerle a Vd. nuestras
más entusiastas felicitaciones por
el verdaderamente espléndido triun-
fo que acaba de alcanzar en las
elecciones provinciales, obteniendo un
número de votos que patentiza tan
a las claras la satisfacción con que
la inmensa mayoría de sus conci-
dadanos han visto su gestión en
la Diputación y la Mancomunidad.

No puedo negar que la victoria del regionalismo catalán me ha llenado también de alegría, ni temo que al manifestarlo parezca ingerirme en la política interna de su país, porque en un alemán, acostumbrado a ver las diferentes regiones de Alemania gobernarse con la independencia que Vd. sabe, es cosa nada extraña que se regocije de ver triunfar el mismo sano principio de la autonomía en otra nación que todavía carece de los grandes beneficios de este sistema, fundado en la máxima de la unidad en todo lo necesario y la libertad en todo lo dudoso: In necessariis unitas, in dubiis libertas.

Jamás se ha visto la eficacia del sistema federalicio tan esplendorosamente probada como

en la gigantesca lucha que este-
mos sosteniendo con un mundo de
enemigos. La centralista Francia
contaba con que el Imperio alemán
sería que padecer desde el primer
día de la guerra, las supuestas des-
ventajas de su aparentemente
complicada constitución. Nada de
lo que se esperaban ha sucedido,
tan unidos estamos en lo necesario
que es vencer como libres éramos
y somos en lo dudoso que es todo
aquello que resulta de las diferen-
cias naturales de cada región. Viendo
todas sus esperanzas frustradas nues-
tros enemigos halagaban su perversa
imaginación con ^{una} Alemania muerta
de hambre. Ay; con qué risa leemos
todos los días las patrañas de la

puerilísima prensa francesa sobre
las cosas que pretende deben servir
nos aquí de alimento. ¡Es preciso
decirle a U., que conoce Alemania,
que, a excepción del pan cuyo con-
sumo es sabiamente regulado, pero
que es tan sabroso como nutritivo,
llevarnos absolutamente la misma
vida que antes, y disponemos de
toda clase de víveres, aun de exóticos,
como caviar, frutos meridionales etc
etc.?

Durante la guerra hemos hecho
construir una casa-punta muy espa-
ciosa, higiénica y bien situada, con
jardín y huerta (que yo mismo cultivo)
grandes. Hemos resuelto a acoger
en ella a dos alumnos de buenas
familias que quisieran hacer sus esta-
dios aquí, sean alemanes o extran-
jeros. Hay calefacción central según
el sistema más moderno, que evita

(2)
todas las inconveniencias que tan
a menudo señalaban los médicos,
porque nuestros ⁱⁿtrahadores son de
loza, color marfil; luz eléctrica
y campanillas eléctricas en todos los
apartamentos, agua fría y caliente abun-
dante, dos cuartos de baño, cámara
oscura etc. A ver si se encuen-
tra allí un joven dispuesto a vi-
vir con nosotros la vida de una
nación que, segura de los triunfos
de sus guerreros, continúa pacifi-
camente las labores de la paz,
cuyo fruto causaban la admira-
ción de los bien nacidos y la en-
vidia de los malvados, y que
quiera ver y presenciar en el día
gozoso de la conclusión de la ú-
ltima lucha la vuelta de los
héroes que habrán librado al
mundo de la insostenible tir-

nía marítima de los ingleses,
hecha más odiosa por la hipocri-
sia con que en todos tiempos, y sobre
todo cuando se están apercibiendo
para una nueva espoliación, peroran
de su gran misión de proteger
a las pequeñas naciones, entre las
que no cuenta a las que ~~se~~ lleva
devoradas en todo el ámbito del
orbe. Venga tan animoso joven
a vivir y ver y esultar con nos-
otros, que no se arrepentirá
nunca de haberse sobrepuesto
a un océano de mentiras y puestas
ardidamente al lado de la
causa justa y de los defensores
de Europa contra el salvajismo
asiático y africano.

Sea como fuere, todo ca-
telán que sepa imponerse de

lo que significa el sistema auto-
nómico; federalismo del Imperio
alemán y de Austria - Ungría para
la causa de todas las aspiraciones
a autonomía y vida propia, esta-
rá bienvenido en esta casa muy
alemana; Ya les veremos también
un día a Vds, muy querido amigo,
cuando Dios hubiere hablado la
última palabra diciendo: casti-
gada y humillada sea la envidia,
triunfe y regójese el trabajo
humilde y consistente.

Llegará ese día cuando
El quiera. Por ahora exultemos
todos los católicos en la gloriosa
Resurrección de su Hijo, cuyos
frutos le deseamos a Vd. y a toda
su familia de todo nuestro cora-
zón sus afmos y devotos amigos
Eberardo Vogel
y su esposa María.

Hotel Mittelhäuser

FERNSPRECHER N° A 611.

Köln, den 22. April 1912.

AM HAUPTBAHNHOF, DOM u. POST

Fr. En J. Cabot y Rovira,
Diputat provincial
Barcelona.

Estimadíssim senyor y benvolent amic meu,

ja haurà V. sapigut per nostre amic comú,
En Francesc Masferrer, quin incident fàctol
m'ha obligat a' tornar-me'n ab l'espera
de Madrid a' l'Alemanya, en el moment pre-
cis d'anar a' oferir moss respectes d'estan-
ger agrahit per l'hospitalitat de quixa
generosa nació, al sobirà qui tan dignament
la representa; quant tot ens li somreya,
el cel esplendent, l'amistat franca de tant
d'amics vells y nous, l'esperansa d'escoltar
les melodies, trobades de musics alemanys,
fluint de pits catalans inflats dels mèx
purs entusiasmes, de poder ferme gloriós a
nosta peregrinació per l'Espanya, en aquell

Barcelona, qui arribessa ab ella tota
Espanya pel camí lluminós de la bel·le-
sa nada de la fonsa y 'l bebat...

Ha calgut renunciarhi, he cal-
gut fer un sacrifici més..... Val més por-
tar el control a un cor de mare que s'esti
morint que viure pel camí del pleber
y de la gloria.

Gràcies a' Deu, havem trobat a la
bona mare de Maria en vida, y ^{fin} varem
seur l'alegria de veure anar audevant
sa millora, a grans passes, ab el goig
de nostra presència. La comença a dir
son pensament ab més claretat y a
mourre una canoa; com està ací en
casa d'una amiga malalta ella també,
la transportarem el dijous en automòbil
a Aguirre, hont esperem referla, d'inter
d'algunes setmanes, per complet.

Per lo que' toca a mi, depèn de més
una circumstancia si puc tornar a Bar-
celona pera exercir el càrrec que tan
generosament m'haveu ofert; depèn de
l'aspecte que prengui l'estat de ma
sogra, abis que de res, depèn també de
l'importancia que vualtres mateixos

Hotel Mittelhäuser

FERNSPRECHER N° A 611.

Köln, den 21. April 1912

AM HAUPTBAHNHOF, DOM u. POST

Doncs a que jo personalment pronunciaré
el discurs presidenciat. Si ara bé a' deidir-
me a tornar a' emprendre'l viatge, ho faré
no més pera fer-vos veure'l peu qu'hi
estem l'honor pel que m'heving establert
si fine d'escriureu que'm deo quedar aui,
es que miraments sagrats y que regoneix
tot cos ben nat m'hi foren.

De tota manera, fentot en aquest
lloc el discurs que pensava pronunciar,
y que veig que sonarà una mica fret
en tota altra veia que la meua. Els
darrers renglons els he exmenat, barrant
certes alusions polítiques que no ~~se~~ se-
rían ben vist~~es~~ que les fés un estrany.

Ma muller no m'acompanyarà
en cap cas; per are son lloc està indicat
al costat de sa mare qui no té cap
altra

filla i fill qui puga veix'ri b'la á aju-
Carla a morir. Y deu 'ns deixa la vida
ja tornarem un altre dia á Catalunya,
pera veure si 'ns permaneixen febles
els amics que fins ara hi hem
gonyet...

Acompanyaré á la mactilla y á
me espasa á Aguirrán, el dijny; el
divendres sortirem, ó si allavors encare
no pugés decidir-me, telegrafiaré
més tard si y quin dia aniré á
Barcelona.

Si creu precis sortir, fahiré
á Aix-la-Chapelle.

Y per ara, adeu! A deu ho
deixo ~~que~~ si vol alzar un xipuet
la m' pesará ab que 'ns hi ha casti-
gat pel nostre pecat.

De V. y d. tots els amics,
sobretot, dels altres pro mantenidors,
deuot s. s. y afny amic

A. E. Vogel,
President del Des floral
de Barcelona 1912.

Asthen (Aguasgrón),
21 d'Oct. 1911.

Sr. En Joaquim Cabot y Roera
 Diputat provincial,
 Barcelona.

Astengidissim senyor y amic,

quin soroll hi fa V. ab tan poques
 nous, y encare son al arbre! y
 quin desfici 'l meu quan penso com
 la gent refiada de les noves que V.
 'ls va donar del dictionari, dona
 torment als llibreters que tenen
 que contestà'ls que no 'n saben res!
 Doncs, com V. es qui la posat l'es-
 quella al gat, y anirán á dema-
 rarli rató, vine á posar jo 'l

punt d'enunt del i, y dirli que
si qu'està^{va} l'leït aquest d'orionari
justament el dia de la primera
sestada de Mancomunitat cata-
lona, però ^{això} com a n'aquesta li
~~haja~~ manca la sanció legal,
a la nova obra li manca un
rebellament decent, o' siga l'enco-
rneració, que desitja que agradi
també, sino al gust de costós
satisfere d'En Xerins, al de la
grossa gervació de compradors que
heu n'hido.

Obertes les cors - les de Me-
diterrània bé, veurem ^{com} ~~si~~
~~tenen~~ diputats que no'n son de
Catalunya aculliran a la filla
ben nata de la regió catalana.

Desaixò m'alegro que quete
nil exemplars dignin algunes
semanes a quedar encadenats,

pera que 'ls catalans fuguissin sur-
tis, quan els albes tornen ab allò
de dialecte, ab una prova ^{breu} palesa
de que 'l lèl dialecte es llonga,
que la llonga superba de Goethe
no s'ajupiría a deixar-se junyir
al mateix jon de la pensa hu-
mana ab un dialecte mal por-
tat y arrapós.

Y si V. tenen qu'esperar
encare una estoneta, tantalebó' pugui-
jo acontorsàlsen dientlos refiet
de la bondat del meu treball: Un
bon dinar fa de bon esperar! Pò
V. no sap fins ahont em cau 'l
cor quan penso ab lentes de ta-
ques y deficiències com s' enlle-
geixen! Y V. qui esperen una
taula de Barcelona, ben curulla
y que no hi menja res, res! Po-
brex de mi, qu'avuy mateix, are

qu'estic la ploma a' la mà, ve' un
amic dels que ~~deuen~~ s'arriben case
meua casa any, y 'm diu, ~~vegent~~
escodrint les galeries, y vegent
la paraula "perxa", que no vol dir
solament allò qu'hi hinc ~~pot~~, sino
també una pesa de coses més qu'e
altre n'hi do. Pus aixís em pensava.
Dran tots, tots a provarme que
soc un ignorant, qu'estic encara,
com el primer dia, a' la plana de Jesús

....
Més timbreu, la Cisa editorial
de Langenscheidt de Berlin y 'l seu
servidor, un motiu d'escusa: no ven
dem cara la nostra ignorancia de
perses y quate coses més: la posa-
rem al alcance de todas los bol-
sillos, a' dos marcs, ~~si no m'erro~~,
comple errat que no valgui el vo-
lume....

Acabat el paper, acabades
les noses de son devot v.
y afm amic

Eberat Vogel.
Memories muel expresores a' tota la
família.

Aguaforsán, 26 d'oct. 1944.

Sr D. J. Cabot y Rovira,
Diputat provincial,
Tresorer del Jocs florals,
Barcelona.

Distinguidíssim senyor y benoïgut amic,

He llegit, ab mà trèmola y 'l cor ofe-
gat d'enterniment, l'honorosíssima pro-
posta que V. m' fa. Poques coses me
restan pera enviar-me contestació,
excusi doncs que siga més curta y
concreta de lo que l'ocasió sembla
permetre.

Més d'una vegada he declarat
als qui m' empenyien a tornar a
anar a Barcelona, qu' era fer un pro-
pòsit men no ferlo abans de con-

cloure 'l Diccionari, s' fí de que tot
hom paga jutjar si 'm fa signe
de la gratitud de tot un poble.
Ara no està llet y imprés no
més el I. volum, queda pera a-
tampar el segon, aunque també
aquest estiga enllestit al ma-
nuscrit.

Vos suplico doncs que tin-
gan a be esperar, no solament
qu'haja vist el I. volum, que 's
molt possible que no correspon-
gui a esperances tant breves,
sin també qu'haja vist el llibre
el segon, verament de més
treball y mèrit, pera proposar
honors que si desde ara decla-
ro ~~declaro~~ que 'ls accepto or-
gullós y agraït, no per això
podré may admetre que 'ls
haja ^{ben} merescuts.

En crida la feyna. Rebi
dones V. y reban töt el que su
poro resolgut á adherirse á la
seua generosa proposta, le, mäs
efusivas merçes de l'ánima
innumada de gratitut y over-
gorgiment

de son devotissim V. V.

y bon amic

Eberat Vogel

Barcelon, 21/12 1911.

Sr. En Joaquim Cabot y
Rovira,
Diputat provincial,
Barcelona.

Il·lustre amic,

ave sobre fins a quin punt
era sincer al refusar d'ac-
ceptar l'honor massa alt
que m'oferiau. May havia
jo pensat ajuntar-mehi als exces-
sos de vostra gratitud de ca-
talans abans de posar terme
a tota la feyna, i si de que
no m'oprimís del tot l'en-
vergonziment. Tampoc als

somnis mès estravagant hi
havia pensat ab ocupar el
lloc d'honor qu'en l'abundor
de vostre agratament m'en ben
cregut digne.

Si algun gallardó precis
em forjava al térme de mos
esforços, era l'exemple de la
senyora Fastenrath que sabia
havia sigut elegida regna
de les flors pera que son marit
se vegés recompensat per son
amor a les lletres catalanes.
L'honor que li havien fet a'n'
ella, imaginava jo que va
Maria també n'era digne.
Y aixís quan m'enrahonaven
de la gratitut de Catalunya,
m'ig burbant m'ig seriós indi-
cava que jo renunciava a tot

a' favor de la muller. Arc
tengo qu' aquesta esperança
se faci ayga; perquè havent
vos fét president de la fèb,
còm puc esperar qu' ella'n
siga la regna? Perquè ab
massa copo de martell s'hi
fa la cabota.

Ab tot no se' còm de xarxó
còmer. Era tan dolça, tan afal,
gadora l'à perspectiva!

Dones pera lliurmen
de la manpesada, a quin
puc reconer ab més confian-
sa qu' a V. pera eixir de dupes.
Diguim, amic, una vegada
si haig de renunciarli o si
hi ha alguna versemblansa
o seguretat de que Na Maria

figa proclama da reyna. Porque
si puguessis complir aquest
desig meu, caldria comensar
á a parcellarshi dignament,
sobretot á apeunde cartellá
encare ab més calor.

Volem perbr diagui á dar
ners de Mars y arribar á Barce
lon á primers de Maig, després
de seure Madrid, Toledo, Sevilla
etc etc., y no quedaríem á Bar
celona y contorns fins al 8 de

Maig. Tinc una gran idea pel dis
curso presidencial, però m'co
tarda expressar-la bé y així
que n'extingiu satisfet. Que
Déu m'ajudi, perquè no té
altra ambició son ser vidor,
qui li desitja (tantsemt
na Maria! i V. y á sa senyora
g. p. b. y als fills bones festes
y bon any nou, Eberat Vogel

Arluy 14 Jan. 1912.

Sr. En J. Cabot y Llovera,

Diputat provincial,

Barcelona.

Distingit sr. meu y benivolent amic,
ja tenia ja que fós una mena de
pregunta d'Elle la que m'atreví
a posar-li a V. en ma darrera. La
resposta que V. m'hi va donar, em va
esforçar a comprendre-la sense inter-
venció de nos naturals desitjos; y
pensant y remugant-ho ens son deci-
dits a reforsar de la bona volun-
tat y la presència de V. y de sos amics,
qui son els únics capassos de com-
juinar lo que 'ls diversos interens

qui hi hox jagan els dictis es
son dia.

Obtinguda la deguda llicencia
del Govern y del Municipi - quedo
costara' mes pagant si mateix a
mon substitut durant les setmanes
subsegüents a' les actes des de sa-
carions de Pasque de Res. - , parti-
rem d'aquí el 28 de Mes pera Paris,
hont nos stararem un dia pera re-
trovellarne l'impressio', y probarem
d'esser a' Madrid el 1 o 2 d'Abril.
Es probable que la Majestat en don-
gar una audiencia, lo qual supro-
vera' ben vist dels catalanistes, per-
que aytal acte constituiria una
montra d'estimo, de part del Rey per
la vella y patriòtica inobediencia
dels sos florals, y de ma banda
viendria a' ser una prova que' lo qui

se mantenen no son suspects, de
separatisme. Així l'hi dic però que
després no semblarà haver fet res
sense innovar a' W. — Els darrers
dieg els passarem, si ven lo vol, a
Sevilla y Cordova, y les setmanes
que resten fins al 27 d'abril que
volem arribar a Barcelona els ma-
tarem a Granada, Valencia, Tarragona
etc. A Barcelona, farem
totes les visites degudes a la fami-
lia Tamarç, anirem a Montserrat,
Doblet y San Juan de Ripoll etc.

N. m. farà un gran set,
veg si m'indiquis a' temps un
hotel net, prò massa car, però
allotjarnski de totes manes.

N. Maria està aprenent
el castellà ab totes ses forces. Si
no aconsegueix a expressar-se
correntment.

hi ha entre 'ls pors mantenedors
y entre 'ls catalanistes, tots tants
que saben d'alemany, que no
crec que s'ajax a avorrit.

Molts y corals, recorts a
la sra esposa y p. b. y a tota la
seua familia, que no alegraren
molt de reveurels tots seus y
trepats, y l'expressió més sin-
cera del porgon agraïment de
A. Devot y A.

J. M. Guic

D. E. Vogel,